KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 16. júla 2008

o štátnej pomoci, ktorú Taliansko navrhuje poskytnúť oceliarskej spoločnosti Lucchini Siderurgica SpA [C 25/2000 (ex N 149/99)]

[oznámené pod číslom K(2008) 3515]

(Iba talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2009/389/ES)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]), a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

(1) Komisia prijala 21. decembra 2000 zamietavé konečné rozhodnutie vo veci C 25/2000 Lucchini (predošlé číslo N 145/99), ktoré sa týkalo environmentálnej pomoci, ktorú Taliansko plánovalo poskytnúť oceliarni Lucchini SpA (ďalej len „Lucchini“) ([2]).

(2) Príjemca napadol toto rozhodnutie na Súde prvého stupňa. Súd prvého stupňa zrušil 19. septembra 2006 toto rozhodnutie, keďže rozhodol, že suma vo výške 2,7 mld. ITL (1 396 000 EUR) na pomoc na investície do koksovne a suma vo výške 1,38 mld. ITL (713 550 EUR) na pomoc na investície do vodnej a kanalizačnej sústavy neboli zlučiteľné so spoločným trhom. Potvrdil rozhodnutie Komisie v súvislosti s oceliarňami, vysokou pecou a systémom odsávania dymu ([3]).

(3) Komisia zaslala 9. augusta 2007 Taliansku žiadosť o informácie, na ktorú dostala odpoveď listom z 5. septembra 2007. Ďalšie informácie boli získané pri prehliadke na mieste vo výrobnom závode v Piombino v Toskánsku 10. septembra 2007 ([4]). Konečná žiadosť o informácie z 3. októbra 2007 bola zodpovedaná listom zo 7. novembra 2007.

2. OPIS

2.1. Príslušný závod a zariadenia

(4) Oceliareň Lucchini má sídlo v Piombino v Toskánsku na brehoch Stredozemného mora. Nachádza sa v mestskej oblasti len niekoľko sto metrov od vody používanej na plávanie a rybolov a miestne obyvateľstvo bude akceptovať jej prítomnosť len vtedy, ak sa bude náležitá pozornosť venovať rozsahu environmentálneho vplyvu.

K o k s o v ň a

(5) Koksovňa karbonizuje uhlie pri teplotách od 1 240 °C do 1 250 °C s cieľom získať koks, ktorý je potrebný na výrobu surového železa. Batériu koksovacích pecí tvorí súbor úzkych, vysokých a hlbokých pecí usporiadaných vedľa seba. Pece sú oddelené murovanou spaľovacou komorou, v ktorej sa spaľuje plyn na účel vykurovania pecí. Pece sa plnia zhora uhlím. Na vyprázdňovanie koksovacej pece sú dvierka na oboch stranách otvorené a koks sa vytláča z pece výtlačným strojom.

([1]) Ú. v. EÚ C 248, 23.10.2007, s. 25.
([2]) Ú. v. ES L 163, 20.6.2001, s. 24.
([3]) Vec T-166/01, Lucchini/Komisia, Zb. 2006, s. II-2875.
([4]) Prehliadku na mieste vykonali dvaja zamestnanci GR pre hospodársku súťaž a jeden odborník na oceľ z GR pre podnikanie a priemysel.

(6) Špecifická dĺžka trvania procesu koksovania je približne 24 hodín. Urýchlenie procesu pred výrobou alebo počas výroby koksu neurýchli výrobu celkovo ani nezvýši množstvo koksu vyrobeného v určitom čase.

(7) Batéria, v ktorej boli vykonané notifikované investície, bola vybudovaná v roku 1971. V tom čase mal Lucchini Piombino tri batérie koksovacích pecí, z ktorých jedna mala 27 pecí, jedna 43 a jedna 45. V novembri 1992 bola výroba koksu zastavená do rozhodnutia manažmentu o budúcnosti výroby koksu v závode. V marci 1993 sa prijalo rozhodnutie pokračovať vo výrobe koksu a batérie koksovacích pecí boli znovu aktivované.

(8) Počas mesiacov pozastavenia boli koksovacie pece starostlivo vyprázdnené a pomaly ochladené na teplotu od 900 °C do 950 °C. Taliansko vysvetlilo, že aj keď je prerušenie starostlivo riadené, nemožno zabrániť určitému znehodnoteniu majetku.

(9) V roku 1996 sa prijalo rozhodnutie investovať do modernizácie koksovne. Jedna batéria bola relatívne dobrej kvality a naďalej v relatívne dobrom stave, a rozhodlo sa, že po primeranej modernizácii by mohla fungovať ďalších 10 rokov. Investícia začala v roku 1998. Ďalšie dve koksovacie batérie boli zatvorené na účel demontáže.

Vodná a kanalizačná sústava

(10) Táto sústava predstavuje uzavretý okruh, v ktorom sa voda používa na nepriame chladenie rôznych zariadení v závode. Voda nie je v priamom fyzickom kontakte so zariadeniami a jej chemické zloženie sa preto nemení.

(11) Voda sa odoberá zo zdroja, ktorým je morská alebo podzemná voda, a po použití sa vracia do toho istého zdroja. Dôležitým zdrojom chladiacej vody v závode Lucchini je Stredozemné more. Voda sa čerpá z mora, použije sa na chladenie a vracia sa do mora s vyššou teplotou. To je problém pre morskú faunu a flóru, aj keď je teplota nižšia ako povolené maximum 35 °C.

2.2. **Opatrenia pomoci**

(12) Väčšina opatrení, ktoré sa tu posudzujú, sa týka výrobných etáp v koksovni. Podrobnejšie sa opisujú v posúdení nižšie. Celková výška investícií bola 38,45 mld. ITL (približne 19 200 000 EUR).

(13) Cieľom investícií do vodnej a kanalizačnej sústavy bolo nahradiť časť vody odoberanej z mora a vracanej do mora vodou z obecnej čistiarne vody. Hoci táto investícia nemala vplyv na zvýšenie teploty vody ako také, množstvo vrátenej zohriatej vody sa výrazne znížilo. Náklady na investície do vodnej a kanalizačnej sústavy predstavovali 19,7 mld. ITL (približne 9 850 000 EUR).

3. **ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA**

(14) Súd prvého stupňa v podstate rozhodol, že rozhodnutie Komisie nebolo primerane zdôvodnené v niektorých častiach, ktoré Súd prvého stupňa zrušil [1].

(15) Súd prvého stupňa potvrdil, že osobitné podmienky pre environmentálnu pomoc oceliarskemu priemyslu sú ustanovené v prílohe k šiestemu kódexu pomoci oceliarskemu priemyslu (ďalej len „kódex“) [2] a vo všeobecných usmerneniach Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia (ďalej len „usmernenia“) [3], ktoré boli uplatniteľné v čase poskytnutia [4]. Presnejšie povedané, ustanovenia, ktoré sa vzťahovali na túto vec, boli odseky 3.2.1. a 3.2.3.B usmernení, spresnené a upravené na účely oceliarskeho priemyslu ESUO v druhej časti prílohy ku kódexu.

(16) V odseku 3.2.1 usmernení sa stanovuje, že „tieto usmernenia sa nevzťahujú na pomoc zdanlivo určenú na opatrenia na ochranu životného prostredia, ktorá je však v skutočnosti určená na všeobecnú investíciu“. Tým sa opakovane zdôrazňuje zásada stanovená aj v prílohe ku kódexu, podľa ktorej „Komisia pri každom poskytnutí štátnej pomoci na ochranu životného prostredia stanoví podľa potreby prísne podmienky a záruky potrebné na to, aby sa zabránilo poskytnutiu všeobecnej investičnej pomoci pre nové závody

[1] Rozsudok, bod 112 a nasledujúce.
[2] Rozhodnutie Komisie č. 2496/96/ESUO z 18. decembra 1996, ktorým sa stanovujú pravidlá Spoločenstva pre štátnu pomoc oceliarskemu priemyslu (Ú. v. ES L 338, 1996, s. 42).
[3] Ú. v. ES C 72, 10.3.1994, s. 3.
[4] Rozsudok, bod 59.

a zariadenia pod zámienkou ochrany životného prostredia“. V týchto prípadoch sa posúdenie začína dokázaním, že dotknuté opatrenie by v skutočnosti nebolo vykonané v žiadnom prípade. Súd prvého stupňa rozhodol, že v prípade, ak by členský štát úspešne dokázal, že účelom opatrenia bola ochrana prírody, pomoc by sa nemohla vyhlásiť za neoprávnenú len na základe faktu, že by mohla mať vplyv na výrobu. Požadovalo sa len, aby sa odpočítala akákoľvek výhoda spojená so znížením výrobných nákladov ([1]).

(17) Pokiaľ ide o oprávnenosť, v kódexe sa stanovuje, že „na nové investície, ktoré by v každom prípade boli potrebné z ekonomických dôvodov alebo vzhľadom na vek závodu alebo zariadenia, sa pomoc nevzťahuje. Na to, aby nová investícia spĺňala podmienky na poskytnutie pomoci, musí byť zostávajúca životnosť existujúcich zariadení ešte dostatočne dlhá (najmenej 25 %)“ ([2]). V tejto veci Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia neposkytla dostatočné vyjadrenie dôvodov neprijatia znaleckého posudku predloženého Talianskom, v ktorom sa konštatovalo, že zostávajúca životnosť dotknutých zariadení je skutočne vyššia ako 25 % ([3]). Na druhej strane Súd prvého stupňa uznal, že investície, ktoré sa museli vykonať z technických a výrobných dôvodov, by boli vykonané „v každom prípade“ ([4]).

(18) Komisia aj Súd prvého stupňa uznali, že závod Lucchini v Piombino spĺňal pred vykonaním investícií povinné normy. V odseku 3.2.3.B usmernení sa ustanovuje „pomoc určená na povzbudenie podnikov k tomu, aby išli nad rámec toho, čo im prikazujú záväzné environmentálne normy“. Súd prvého stupňa rozhodol, že investícia do koksovne „išla nad rámec toho, čo jej prikazujú záväzné environmentálne normy“ – dva projekty, ktoré boli notifikované samostatne, sa mali považovať za jeden projekt ([5]). Komisia nevysvetlila primerane, prečo neuznala vysvetlenia Talianska.

(19) Podmienkou pre uplatnenie tohto ustanovenia bolo, aby investor dokázal, „že sa prijalo jasné rozhodnutie zvoliť vyššie normy, ktoré si vyžiadali dodatočné investície, t. j. že existovalo menej nákladné riešenie, ktorým by sa splnili nové environmentálne normy“ ([6]). Súd prvého stupňa rozhodol z hľadiska dokumentov a dôkazov predložených Talianskom, že Komisia nepreukázala, že staré environmentálne zariadenie nebolo schopné fungovať ([7]).

4. **POSÚDENIE**

(20) Granty plánované Talianskom na podporu investícií do oceliarne sú verejné finančné prostriedky, ktoré poskytujú závodu Lucchini selektívnu výhodu a môžu narušiť hospodársku súťaž a mať negatívny vplyv na obchod medzi členskými štátmi. Predstavujú preto štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy o ES.

(21) Komisia opakovane posúdila tieto dve skupiny investícií individuálnou analýzou každého opatrenia najmä s cieľom stanoviť, či by bolo vykonané v každom prípade buď z ekonomických dôvodov alebo z hľadiska veku príslušného zariadenia.

4.1. **Koksovňa**

4.1.1. *Environmentálne záujmy v súvislosti s koksovňou*

(22) Ako vodidlo pre klasifikáciu investícií do koksovne Komisia odporučila svoj vlastný dokument Referenčný dokument o najlepších dostupných metódach pre výrobu železa a ocele z decembra 2001 ([8]). V tomto dokumente sa stanovuje, že emisie do ovzdušia sú najvýraznejšie v prípade koksovní. Mnohé z nich sú prchavé emisie z rôznych zdrojov, napríklad presakovanie spod veka, z dvier pece a dvier nivelačného zariadenia, stúpačiek, a emisie z rôznych operácií ako zavážanie uhlia, tlačenie koksu a hasenie koksu. Prchavé emisie navyše vznikajú zo závodu na úpravu koksárenského plynu. Hlavným bodovým zdrojom emisií do ovzdušia je odpadový plyn zo systémov vykurovania zospodu. Väčšina metód, ktoré je potrebné zvážiť pri určovaní najlepších dostupných metód, sa preto týka minimalizácie emisií do ovzdušia. Dôraz sa kladie na plynulú a neprerušenú prevádzku, ako aj na údržbu koksovacích pecí, ktorá sa zdá podstatná. Navyše odsírenie koksárenského plynu je opatrenie vysokej priority na minimalizáciu emisií SO_2 nielen v samotných koksovniach, ale aj v iných výrobniach, v ktorých sa ako palivo používa koksárenský plyn.

([1]) Rozsudok, bod 92.
([2]) Tamže.
([3]) Rozsudok, bod 103.
([4]) Súd prvého stupňa napríklad potvrdil rozhodnutie Komisie týkajúce sa investície do vysokej pece. Komisia rozhodla, že modernizáciou pece sa pôvodné environmentálne zariadenie stalo nadbytočné, takže by muselo byť nahradené v každom prípade z výrobných dôvodov.
([5]) Rozsudok, bod 107 a nasledujúce.
([6]) Druhá časť prílohy ku kódexu, písmeno a): „pokiaľ ide o podniky, ktoré by sa rozhodli uplatňovať výrazne prísnejšie normy, ako sú záväzné normy, investor bude musieť nielen dodržať kritériá uvedené v písmene b) bode ii), ale aj preukázať, že sa jasne rozhodol pre uplatňovanie prísnejších noriem, ktoré si vyžiadali dodatočné investície, t. j. preukázať, že existovalo menej nákladné riešenie, ktoré by spĺňalo nové ekologické normy. Vyššia úroveň pomoci [30 % na rozdiel od 15 %, ktoré by sa mohli poskytnúť v čase splnenia povinných noriem] sa v každom prípade môže týkať len zlepšenia ochrany životného prostredia“.
([7]) Rozsudok, bod 104 a nasledujúce.
([8]) http://www.envir.ee/ippc/docs/iron%20and%20steel.doc

4.1.2. *Oprávnené opatrenia*

(23) Komisia na základe svojho posúdenia dospela k záveru, že Taliansko dokázalo, že skutočným cieľom investícií v celkovej výške 29,93 mld. ITL bola ochrana životného prostredia. Komisia zastáva názor, že v prípade týchto opatrení Taliansko dokázalo, že sa prijalo jasné rozhodnutie zvoliť vyššie normy ochrany životného prostredia. Všetky časti závodu, do ktorých sú tieto investície smerované, majú zostávajúcu dobu životnosti najmenej 25 %. Podklady v tom zmysle, ktoré predložilo Taliansko, boli potvrdené posúdením Komisie samotnej. Navyše sa predpokladá, že neexistovalo iné menej nákladné riešenie, ako pokračovanie starého zariadenia, keďže investície uvedené nižšie predstavujú výlučne environmentálne opatrenia.

(24) Tieto investície sa podrobnejšie opisujú v nasledujúcich odsekoch.

Zníženie emisií prachu z dopravníkového pásu

(25) Lucchini sa rozhodol investovať 3 mld. ITL (približne 1 500 000 EUR) do nového dopravníkového pásu. Existujúci nezakrytý dopravníkový pás na prepravu uhlia z prístavu do oblasti koksovne predstavoval významný zdroj emisií prachu. Lucchini sa preto rozhodol nahradiť ho novým ekologickým dopravníkovým pásom, t. j. pásom bežiacim v rúrovitom kryte.

(26) Ako ďalšie opatrenie na zníženie emisií prachu Lucchini nainštaloval na dopravníkový pás systém zvlhčovania. Výška tejto investície bola 269 mil. ITL (približne 135 000 EUR).

(27) Dôsledkom zvlhčovania je, že uhlie má tendenciu tvoriť hrudy, čo môže brániť následnému plneniu komôr pecí. Na zabránenie toho sa na zásobníky uhlia nainštalovali fúkacie zariadenia. Výška tejto investície bola 295 mil. ITL (približne 150 000 EUR).

(28) Tieto opatrenia nemajú vo všeobecnosti žiadny vplyv na prevádzku koksovne alebo oceliarne.

Zníženie emisie plynov počas plnenia komôr pecí

(29) Lucchini sa rozhodol investovať celkovo 14,3 mld. ITL (približne 5 900 000 EUR) do opatrení zameraných na zníženie emisií, ktoré vznikajú počas plnenia komôr pecí.

(30) Komory pece sa plnili cez strechu batérie plniacimi vozmi. Plniaci voz bol plnený zo zásobníka uhlia a počas tejto operácie bol umiestnený pod zásobníkom. Plniaci voz dopravoval uhoľnú zmes na koľajovú dráhu inštalovanú na streche batérie a vyložil ju do komory pece cez zvláštne otvory na streche každej pece.

(31) Pred investíciou sa uhlie hádzalo do pece bez ďalšej ochrany, čo viedlo k výrazným emisiám plynu. Účelom tejto investície bolo dosiahnuť dokonalý spoj medzi násypkou na plnenie uhlia a strechou pece, aby pri procese plnenia nevznikali emisie. Investícia sa delí na tri prvky: 1. nahradenie násypných vozov, 5 mld. ITL (približne 2 500 000 EUR); 2. nahradenie strešných otvorov a vyrovnanie strechy (t. j. rekonštrukcia celej strechy), 7,7 mld. ITL (približne 3 300 000 EUR) a 3. nahradenie sústavy koľajníc, 1,5 mld. ITL (približne 750 000 EUR).

(32) Komisia predovšetkým skontrolovala, či sú vysoké náklady na prvé dve opatrenia odôvodnené. Potrebnosť nahradenia plniacich vozov sa dokázala, lebo nové zlepšené násypníky sú vyššie ako jednoduchšie násypníky, ktoré sa používali pôvodne. V dôsledku nových násypníkov namontovaných pod existujúcimi násypnými vozmi by boli vozy privysoké nato, aby sa zmestili pod plniace zásobníky. Vysoké náklady na nahradenie strechy pecí sú dôsledkom použitého zvláštneho žiaruvzdorného materiálu.

(33) Tieto opatrenia nemajú vplyv na úroveň výroby.

Zníženie emisií plynu z dvier pecí

(34) Súbor opatrení sa vykonal na minimalizáciu emisií z dvier koksovacích pecí s celkovými nákladmi 5 mld. ITL (približne 2 130 000 EUR). Staré dvere sa nezatvárali hermeticky, čo umožnilo únik plynu. Spoľahlivému uzatvoreniu ďalej bránil decht usadzovaný na dverách pecí a rámoch dvier počas každého plnenia. Existujúce jednoduché a pevné dvere pecí nebolo možné dostatočne zlepšiť, takže bolo potrebné nahradiť všetkých 54 dvier, čo stálo 2,5 mld. ITL (približne 1 120 000 EUR).

(35) Po druhé, dvere a rámy dverí sa museli pravidelne čistiť s cieľom odstrániť decht zmiešaný s nebezpečnými látkami ako síra, fosfor atď. To sa pôvodne robilo ručne raz za týždeň. Mechanizácia procesu čistenia, ktorá stála 2,1 mld. ITL (približne 1 000 000 EUR), umožnila závodu Lucchini vykonávať čistenie po každom naložení, t. j. denne, namiesto raz týždenne. To ďalej znížilo znečistenie všeobecne a zlepšilo zatváranie dverí.

(36) Na záver, nové dvere vážili o 1,5 ton viac ako pôvodné dvere a stali sa pre pracovníkov koksovne príliš nebezpečné na manipuláciu s predchádzajúcim reťazovým mechanizmom. Nainštaloval sa iný mechanizmus v cene 356 mil. ITL (približne 175 000 EUR), v dôsledku čoho sa táto operácia stala bezpečnejšou pre pracovníkov. Opatrenie samotné nemalo žiadny environmentálny účel, keďže sa však stalo potrebným len v dôsledku inštalácie nových dverí, Komisia zastáva názor, že je to následná investícia, ktorá sa stala potrebnou v dôsledku environmentálneho opatrenia, a tým uznáva, že tieto dve opatrenia by sa mali považovať za balík opatrení.

(37) Tieto opatrenia nemajú vplyv na celkový výrobný proces.

Zníženie emisií počas odsávania plynu a úpravy plynu

(38) Lucchini investoval 1 mld. ITL (približne 500 000 EUR) do úpravy systému odsávania plynu z pecí. Cieľom nového systému bolo vyladiť rýchlosť mechanizmu odsávania plynu. Tlak v rúrach kolíše a keď stúpne príliš vysoko, ventily sa otvoria a vypustia potrebný objem plynu do ovzdušia. Účelom investície bolo zabezpečiť vyrovnaný tok plynu, a tým znížiť frekvenciu otvárania ventilov.

(39) Navyše, hlavné zberné potrubie, stúpajúce potrubie a rúry spojujúce so systémom nasávania boli kompletne vymenené v rámci investičného plánu s výškou nákladov 1,5 mld. ITL (približne 750 000 EUR). Starý systém fungoval s použitím pary, v spojovacích rúrach dochádzalo k prepúšťaniu, ktoré umožnilo únik plynu, a stúpajúce potrubie nebolo vybavené hydraulickými ventilmi. Nový systém sa zakladal na chladení vysokotlakovým čpavkom, čo spolu s chladením znižuje znečisťujúce látky v plyne.

(40) V ďalšej investícii sa renovovalo zariadenie na úpravu plynu. V podstate sa vymenilo prívodné potrubie, pridalo sa nové zariadenie na odstránenie naftalénu a nainštaloval sa IT riadiaci systém pre systém čistenia plynu. Investícia stála 1,5 mld. ITL (približne 750 000 EUR).

(41) Vykonala sa celková oprava elektrostatického filtrovacieho systému na filtrovanie prchavých zložiek plynu zameraná na zvýšenie účinnosti pri odstraňovaní dechtu. Plánované náklady boli 1,5 mld. ITL (približne 750 000 EUR).

(42) Decht emitovaný počas procesu výroby koksu sa uchováva pri teplote 70 °C. Z horúceho plynu sa uvoľňujú karcinogénne plyny. Lucchini sa rozhodol investovať 1,427 mld. ITL (približne 700 000 EUR) do zariadenia na zber a spaľovanie týchto emisií karcinogénnych plynov. Táto investícia nemá vplyv na úroveň výroby.

(43) V dôsledku investícií do systému čistenia plynov nastalo mierne zvýšenie množstva a hodnoty chemických látok, ktoré sa extrahujú a predávajú. Na druhej strane, trvalé monitorovanie potrebné pre nový systém vytvára omnoho vyššie náklady. Preto nevzniká celková výrobná výhoda, ktorú by bolo potrebné odpočítať.

Meranie emisií SO_2

(44) Musel sa nainštalovať systém merania emisií SO_2 na monitorovanie emisií SO_2 v ovzduší. Táto investícia sa vykonala výhradne na environmentálne účely a stála 138 mil. ITL (približne 70 000 EUR). Toto opatrenie nemalo vplyv na výrobu.

4.1.3. *Opatrenia, ktoré by boli vykonané v každom prípade*

(45) Komisia dospela k záveru, že opatrenia opísané nižšie by boli vykonané v každom prípade, a preto nie sú oprávnené na poskytnutie environmentálnej pomoci. Tieto investície predstavujú celkovo 8,52 mld. ITL, ktoré nemožno schváliť ako environmentálnu pomoc, keďže nemali žiadny stimulačný vplyv.

Utesnenie alebo čiastočné alebo úplné nahradenie komôr pecí

(46) Lucchini sa rozhodol investovať 4,241 mld. ITL (približne 2 100 000 EUR) do opravy komôr pecí ich utesnením alebo čiastočným alebo úplným nahradením tehál. Komisia zastáva názor, že investícia sa vykonala na výrobné účely. Komisia v prvom rade upozorňuje, že batéria samotná nie je súčasťou environmentálneho zariadenia, ale predstavuje samotný základ technického vybavenia.

(47) Po druhé, oprava utesnením tehál je súčasťou bežnej údržby koksárenskej batérie.

(48) Taliansko ďalej informovalo Komisiu, že prerušenie prevádzky koksárenskej batérie v rokoch 1992 – 1993 urýchlilo jej zhoršenie. Tým sa znížila životnosť batérie. Keď sa spoločnosť rozhodla v roku 1999 renovovať batériu, cieľom bolo zabezpečiť, aby jej prevádzka pokračovala najmenej ďalších 10 rokov. Ak sa zistilo, že je potrebná výmena tehál, a nie len jednoduché utesnenie, možno predpokladať, že zhoršenie stavu stien už bolo veľmi pokročilé. Ak by steny pece boli v zlom stave, existovalo napríklad riziko, že by sa mohli ohnúť smerom dovnútra, takže výtlačné stroje by už neboli schopné prejsť a vytláčať koks z komory pece. Komora by sa stala nepoužiteľná. Takéto ohnutie by ohrozilo aj stabilitu strechy.

(49) Taliansko vysvetlilo, že výmena tehál v stenách pecí mala environmentálny cieľ. Tam, kde plyn môže cirkulovať medzi komorou pece a spaľovacou komorou, plyn vnikajúci do spaľovacej komory mení zloženie horiaceho plynu a z komína vychádza čierny dym.

(50) Komisia prijíma vysvetlenie Talianska, pokiaľ ide o potrebu hermetického uzáveru medzi dvoma komorami. Komisia sa však nedomnieva, že to dokazuje, že investor sa jasne rozhodol zvoliť vyššie normy. Z dôvodov uvedených vyššie Komisia dospela k záveru, že investície by sa uskutočnili v každom prípade. Komisia v liste z 3. októbra 2007 poskytla Taliansku príležitosť vyvrátiť pripomienky Komisie, ale Taliansko to neurobilo. Komisia preto zastáva názor, že výmena tehál v stenách pecí by bola vykonaná v každom prípade z ekonomických dôvodov s cieľom zabezpečiť pokračovanie výroby koksu v závode.

Rezervný elektrický generátor

(51) Je pravda, že prerušenia dodávok elektrického prúdu majú negatívny vplyv na životné prostredie, ale Komisia zastáva názor, že inštalácia záložného generátora sa vykonala v prvom rade z dôvodov súvisiacich s výrobou. Prerušenia dodávok elektrického prúdu majú výrazný vplyv na výrobu a rezervný generátor by bol nainštalovaný v každom prípade. Investícia stála 1,8 mld. ITL (približne 900 000 EUR).

Filtre na emisie vznikajúce pri hasení

(52) Lucchini vynaložil 220 mil. ITL (približne 110 000 EUR) na nové filtre na filtrovanie pary tvorenej pri procese hasenia horúceho koksu po tom, ako vyjde z pecí. Komisia zastáva názor, že filtre by boli nahradené v každom prípade, lebo dosiahli koniec životnosti (20 rokov), čo Taliansko potvrdilo počas prehliadky na mieste.

Automatizácia vyrovnávania uhlia v komorách pecí

(53) Vyrovnávanie uhlia v komorách pecí má environmentálne výhody. Príslušná investícia sa však týkala len automatizácie operácie, ktorá sa predtým vykonávala ručne. Automatizácia sotva mala vplyv na emisie. Toto opatrenie by bolo prijaté v každom prípade z ekonomických dôvodov. Notifikované náklady na investíciu boli 1,5 mld. ITL (približne 750 000 EUR).

Nové potrubie prepravujúce plyn do spaľovacej komory

(54) Plynové potrubie privádzajúce plyn do komôr, v ktorých sa spaľuje plyn na ohrev pecí, prepúšťalo, čo umožnilo únik plynu. Muselo by sa nahradiť v každom prípade, lebo plyn je vysoko výbušný a unikanie predstavovalo vážne nebezpečenstvo pre pracovníkov. Investícia dosiahla 761 mil. ITL (približne 380 000 EUR).

4.2. **Vodná a kanalizačná sústava**

(55) Vodná a kanalizačná sústava závodu spĺňala pred investíciou platné záväzné hodnoty.

(56) Množstvo vody odoberanej z mora a vrátenej do mora bolo 36 800 000 m^3 pred investíciou a 26 000 000 m^3 po investícii. Investíciu v podstate tvorilo vybudovanie napojenia na obecnú čistiareň vody a výmena potrubnej siete s cieľom znížiť objem potrebnej vody. Komisia zastáva názor, že opatrenie malo skutočný environmentálny cieľ.

(57) Investícia znížila náklady na čerpanie o 206 712 EUR ročne. Na druhej strane voda z obecnej čistiarne vody sa nedodáva bezplatne, ale stojí 0,15 EUR za m^3, čo vedie k dodatočným nákladom vo výške 226 200 EUR ročne. Nová sústava preto stála Lucchini o 19 488 EUR ročne viac ako stará sústava. Preto neexistujú žiadne výrobné výhody, ktoré by mohlo byť potrebné odpočítať.

5. **ZÁVER**

(58) Z hľadiska uvedeného Komisia dospela k záveru, že v prípade koksovne investície vo výške 29,93 mld. ITL majú skutočný environmentálny cieľ (72 % celkovej sumy investovanej do koksovne), a sú preto oprávnené podľa usmernení platných v tom čase (odôvodnenie 15 vyššie) [1]. Nevznikajú žiadne výrobné výhody. Taliansko notifikovalo intenzitu pomoci na úrovni 7 %. Zodpovedajúcu sumu pomoci, 2 095 mld. ITL (rovnajúcu sa 1 081 977,2 EUR), možno preto považovať za zlučiteľnú.

[1] Bez ohľadu na to, či idú nad rámec najlepších dostupných metód, čo je požiadavkou podľa súčasných usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia (Ú. v. EÚ C 82, 1.4.2008, s. 1).

(59) Komisia dospela k záveru, že zostávajúce investície do koksovne vo výške 8,52 mld. ITL (4 300 000 EUR) by boli vykonané v každom prípade buď z ekonomických dôvodov alebo z dôvodov v súvislosti so životnosťou koksovne. Keďže regionálna pomoc pre investície nie je v oceliarskom priemysle povolená, pomoc vo výške 0,596 mld. ITL (307 808,31 EUR) zodpovedajúca tejto investícii nie je zlučiteľná.

(60) Celé opatrenie v súvislosti s vodnou a kanalizačnou sústavou možno považovať za opatrenie, ktoré má skutočný environmentálny cieľ. Keďže neprináša žiadne výrobné výhody, možno schváliť celú sumu pomoci – pri intenzite pomoci na úrovni 7 % to predstavuje 1,379 mld. ITL (712 184,06 EUR),

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Štátna pomoc, ktorú Taliansko plánuje poskytnúť oceliarni Lucchini Siderurgica SpA, tvorená sumou 1 081 977,2 EUR (2,095 mld. ITL) na environmentálne investície do koksovne a sumou 712 184,06 EUR (1,379 mld. ITL) na environmentálne investície do vodnej a kanalizačnej sústavy, je zlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 2

Štátna pomoc, ktorú Taliansko plánuje poskytnúť oceliarni Lucchini Siderurgica SpA, tvorená sumou 307 808,31 EUR (0,596 mld. ITL) na investície do koksovne iné ako investície uvedené v článku 1, nie je zlučiteľná so spoločným trhom.

Túto pomoc preto nemožno poskytnúť.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli 16. júla 2008

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisia